

Yer küremizin seyahati

Mehmet Bey: “33. Sözün 22. Penceresinde bahsi geçen, “Hangi tesadüf şu acaib-i masnuat ile dolu sefine-i Rabbaniyeyi bir meşher-i acaib yaparak yirmi dört bin sene bir mesafede, bir senede sür’atle çevirip, onun yüzünde dizilmiş eşyadan hiçbir şey düşürmesin?” cümlesindeki yirmi dört bin seneden maksat nedir?”

Otuz Üçüncü Söz’ün Yirmi İkinci Pencere’si yer küredeki tevhit âyetlerini nazara veriyor. Bedüzzaman Hazretleri bu derse, yer kürenin yüz bin ağız bulunduğunu, her bir ağızda yüz bin dilin yer aldığını, her bir dilde Allah’ın varlığını, birliğini, kudretini, ilmini, iradesini ve sair sıfatlarını gösteren yüz bin zikir, tespih ve delil bulunduğunu kaydederek başlıyor ve yer kürenin anatomisini coğrafya ölçüleriyle işliyor.

Bu Pencere’de bildiriliyor ki, yer kürenin yaratılış öncesine baktığımızda, akan bir sudan taş, ve taştan toprak yaratıldığı anlaşılmaktadır. Eğer su olarak kalsaydı mesken edilmeye ve yaşanmaya kabil olmazdı. Eğer taş olduktan sonra demir gibi sert kalsa idi, istifade edilmezdi. Öyleyse yeryüzünü yaşanıp istifade edilecek toprakla doldurarak canlıların ihtiyaçlarını gören elbette Sân-i Hakîm’dir.

Toprak tabakasının üzerine; içinden gelen zelzeleler ve sarsıntılar yer küreyi hareketinden ve vazifesinden şaşırtmasın ve yer küre teneffüs etsin, denizin istilâsından karaları kurtarsın, canlılara lâzım olacak hayat maddeleri için birer hazine olsun, havayı tarayarak zehirli gazlardan temizlesin, suları içinde biriktirip depolasın ve canlılar için lâzım olan sair madenlere kaynaklık etsin diye dağlar direği dikilmiştir. İşte yer kürenin bu vaziyeti, doğrudan, yüksek hikmet ve sonsuz kudret sahibi Allah’ın varlığına ve birliğine kesin bir delil teşkil etmektedir.

Bu bilgileri verdikten ve bütün dikkatleri hikmetle yaratılmış yer küre üzerine çektikten sonra Üstad Bedüzzaman Hazretleri soruyor: “Ey coğrafyacı efendi! Bunu ne ile izah edersin? Hangi tesadüf şu acaib-i masnuat ile dolu sefine-i Rabbaniyeyi bir meşher-i acaib yaparak, yirmi dört bin sene bir mesafede, bir senede sür’atle çevirip, onun yüzünde dizilmiş eşyadan hiçbir şey düşürmesin?” 1

Yer küremiz, saniyede otuz kilometrelik (saatte yüz sekiz bin kilometrelik) bir hızla, yaklaşık bir milyar kilometre olan güneş etrafındaki yörüngesini üç yüz altmış beş günde, yani bir yılda alıyor. Demek oluyor ki, yer küremiz üç yüz altmış beş defa kendi eksenini etrafında dönerken, bir defa güneş etrafında dönüyor.

Dünya gezegeninin dört ayrı hareket sergilediği gözleniyor. 1- Kendi eksenini etrafında dönüyor. 2- Diğer gezegenlerin etkisiyle güneşle birlikte yörünge içi dengesiz hareketlerde bulunuyor. 3- Güneş etrafında dönüyor. 4- Güneşle ve sâir gezegenlerle birlikte saniyede yirmi kilometrelik (saatte yetmiş iki bin kilometrelik) bir hızla Herkül takımyıldızının sınırında bulunan bir noktaya doğru ilerliyor.²

Yer küre baş döndürücü hızıyla bir Mevlevî gibi raks ede ede dönerken, üzerinde dizilmiş eşyaları dağıtmıyor, sırtında yaşayan canlılara zarar vermiyor, insanları korkutmuyor, hayvanları ürkütmüyor; tam aksine çok rahat bir beşik gibi, müşfik bir ana kucağı gibi hiçbir sarsıntı hissettirmeksizin dönüyor, dönüyor, dönüyor.

Bedüzzaman Saîd Nursî Hazretleri, yer kürenin güneş etrafında aldığı bu uzun yörüngenin ölçüsünü verirken bir fıkıh terimi kullanarak, yaklaşık bir milyar kilometreyi, yirmi dört bin senelik bir mesafe olarak nazarlara sunuyor.

Bu, şu demektir: Normal bir hızla yaya yürüyen bir insan altı saatte yaklaşık otuz kilometre yol alır, on sekiz saatte (yani dinlenme süreleri ile birlikte üç günde) ise doksan kilometrelik yol alır. Doksan kilometrelik yola çıkan bir insan, bu mesâfe ile seferîlik haklarından yararlanır.

Gelelim hesaplamaya: Bir yılda üç yüz altmış beş gün vardır. Bir gün yirmi dört saat hesabıyla, üç yüz altmış beş gün, sekiz bin yedi yüz altmış saat ediyor. Bu hesabı yürüttüğümüzde, normal bir hızla yaya yürüyen bir insan yer kürenin yaklaşık yörünge uzunluğu olan bir milyar kilometreyi yirmi dört bin senede alıyor.

Demek yer küremiz insan yürüyüşü hızıyla yol alsaydı, güneşin etrafındaki bir turunu yirmi dört bin senede tamamlayacaktı. Ya da, yirmi dört bin seneye bir sene diyecektik.

Oysa yer küre saatte yüz sekiz bin kilometre hız yaparak, güneş etrafındaki uzun mesafeyi bir senede alıp geçiyor. Böylece insanın yaya yürüyüşüne göre yirmi dört bin sene tutacak olan bir mesafeyi, yer küre bir senede gezmiş ve üzerinde yaşayan emânet-i kübrâ sahibi halifeleri gezdirmiş oluyor. Üstad Hazretlerinin ifadesiyle, bir “sefine-i Rabbâniye” olduğunu eksiksiz göstermiş oluyor.

Bu eşsiz uzay gemisinde, bize eşsiz bir uzay seyahati ikram eden Allah’a sonsuz

hamd olsun. Âmîn.

Dipnotlar:

1- Sözlür, s. 616.

2- Hachette, 12/4711.